

Weekbericht van de Nederlandse delegatie bij de Intergouvernementele Commissie (6 augustus 1955)

Légende: Op 6 augustus 1955 stuurt de Nederlandse delegatie bij de Intergouvernementele Commissie die door de Conferentie van Messina opgericht was, naar de regering van Den Haag een verslag betreffende de werkzaamheden van het Comité Spaak van Brussel.

Source: Nationaal Archief, Den Haag, Prins Willem Alexanderhof 20 Postbus 90520.
www.nationaalarchief.nl. 2.03.01, Archief Ministerie Algemene Oorlogszaken van het Koninkrijk en Algemene Zaken, Verslagen Nederlandse delegatie in Spaak-comité/2852.

Copyright: (c) Nationaal Archief

URL:

http://www.cvce.eu/obj/weekbericht_van_de_nederlandse_delegatie_bij_de_intergouvernementele_commissie_6_augustus_1955-nl-c2b27462-7534-41dc-963c-dee6ecoa49b7.html

Date de dernière mise à jour: 05/11/2015

Weekbericht van de Nederlandse delegatie bij de Intergouvernementele Commissie, nr. 3, 2–5 augustus 1955

Algemeen

Het probleem van het verschil in behandeling van de te behandelen problemen door de onderscheidene commissies waarop in Weekbericht no. 2 reeds de aandacht is gevestigd, speelde ook tijdens de huidige verslagperiode een rol.

In verband hiermede was het van belang, dat in het Comité Directeur bij de bespreking der mondelinge rapporten van de Voorzitters der commissies en sub-commissies, door Minister Spaak er met veel nadruk op werd gewezen, dat de Ministersconferentie te Messina uitdrukkelijk de gemeenschappelijke markt als te verwezenlijke doel had aanvaard, en dat diens gevolg de verschillende technische vraagstukken niet alleen op hun eigen technische en/of economische merites moesten worden beschouwd, maar vooral ook als aanloop naar en als onderdeel van het structurele beleid dier gemeenschappelijke markt.

In aansluiting hierop drong de heer Spaak, in een beperkte vergadering der Gedelegeerden, er op aan, dat de woordvoerders der delegaties in de verschillende commissies een gelijkkluidend standpunt zouden innemen, hetgeen in de afgelopen weken niet altijd het geval was geweest.

In het kader van de Nederlandse delegatie werd dit punt eveneens onder ogen gezien, waarbij nogmaals uitdrukkelijk werd vastgesteld, dat de woordvoerders in de verschillende commissies en sub-commissies geen Nederlands standpunt ten aanzien van belangrijke discussiepunten mondeling of schriftelijk naar voren zullen brengen dan na voorafgaand overleg met de Gedelegeerde of diens plaatsvervanger en met de vertegenwoordigers der betrokken departementen.

Tenslotte moge hier worden gewezen op een aantal aspecten, waardoor deze conferentie zich in aanzienlijke mate onderscheidt van vroegere conferenties over hetzelfde vraagstuk:

- a. — de besprekingen hebben tot nu toe duidelijk een studie- en geen onderhandelingskarakter gehad. Dit blijkt ook uit het, op Nederlands voorstel genomen besluit van het Comité Directeur om in het rapport aan de Ministers van Buitenlandse Zaken niet met name melding te maken van de, door de verschillende delegaties ingenomen, standpunten. Hierdoor zullen de Ministers t.z.t. geheel vrij hun standpunt kunnen bepalen, zonder de indruk te maken „concessies” te doen ten aanzien van aanvankelijk ingenomen standpunten;
- b. — De institutionele vraagstukken worden niet van de aanvang af afzonderlijk behandeld; doch. zullen eerst in het laatste stadium, als uitvloeisel en sluitstuk van de, voor de economische en technische problemen voorgestelde oplossingen, onder ogen worden gezien. Dit systeem vergemakkelijkt in aanzienlijke mate het overleg in het huidige stadium;
- c. — de gehele problematiek concentreert zich hoe langer hoe meer op het kernvraagstuk der algemene economische integratie, dit in tegenstelling tot de ontwikkeling voor en tijdens de conferentie van Messina.

Bij afwezigheid van Prof. Verrijn Stuart fungeerde deze week de heer Linthorst Homan als Nederlands Gedelegeerde en als voorzitter van de Commissie voor de Gemeenschappelijke Markt.

Comité Directeur

Het Comité Directeur vergaderde op 2 Augustus onder voorzitterschap van Minister Spaak.

Bij de aanvang der vergadering verklaarde de Nederlandse Gedelegeerde, overeenkomstig de door hem ontvangen instructie, dat de Nederlandse Regering het op prijs zou stellen indien de vertegenwoordiger van de OEEES zou worden uitgenodigd de gehele bijeenkomst van het Comité Directeur bij te wonen, teneinde hem in de gelegenheid te stellen ten aanzien van de te behandelen onderwerpen zijn mening kenbaar te

maken.

Minister Spaak, daarin bijgevallen door alle andere Gedelegeerden, was evenwel van oordeel, dat er geen aanleiding bestond om terug te komen op het, in eerste vergadering van het Comité genomen besluit, dat alleen in bepaalde gevallen een beroep zou worden gedaan op de vertegenwoordigers van de Secretariaten-Generaal der intergouvernementele organisaties, waarbij uiteraard niet gediscrimineerd zou kunnen worden tussen de OEES, de Raad van Europa en de CEMT. De Italiaanse en Engelse vertegenwoordigers, welke laatste merkwaardigerwijze het Nederlandse standpunt niet ondersteunde, drongen er op aan dat het bovenbedoeld besluit in de praktijk zo ruim mogelijk zou worden geïnterpreteerd, waarmee het Comité zich kon verenigen.

Vervolgens brachten de voorzitters der verschillende commissies en sub-commissies verslag uit betreffende de stand van hun werkzaamheden, welke uiteenzettingen in grote lijnen overeen kwamen met hetgeen hieromtrent reeds in de Weekberichten der Nederlandse Delegatie is medegedeeld.

Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, leidden deze verslagen vooral tot de conclusie, dat de vorming van een gemeenschappelijke markt en de daaruit voortvloeiende consequenties door alle commissies als het centrale probleem moet worden gezien, met het oog waarop ook de behandeling der technische vraagstukken dient te geschieden. Minister Spaak verklaarde in dit verband zeer veel waarde te hechten aan een document, opgesteld door de H.A., waarin een analyse wordt gegeven van de problematiek van de gemeenschappelijke markt op basis van de ervaringen van de EGKS (Doc. 65).

Het Comité Directeur wees de verschillende voorzitters er op, dat in geval zich ten aanzien van een bepaald probleem in hun sub-commissie of commissie een impasse mocht voordoen, zij deze kwestie onmiddellijk dienen te verwijzen naar de commissie, waaronder zij ressorteren of naar het Comité Directeur. Op deze wijze worden al te lang gerekte discussies voorkomen en wordt tevens de mogelijkheid geopend om, door de betrokken problemen in breder verband onder ogen te zien, gemakkelijker tot een compromis-oplossing te geraken.

Besloten werd, dat de commissies begin September wederom een rapport zullen uitbrengen aan het Comité Directeur, dat op 5 September bijeen zal komen teneinde zijn voorzitter in staat te stellen aan de Ministersconferentie van 6 en 7 September een interim-verslag uit te brengen over de stand van zaken. Zoals hierboven reeds is medegedeeld zal in dit verslag geen specifieke opgave worden verstrekt van de, door de verschillende delegaties ingenomen standpunten.

Commissie voor de Klassieke Energie

De Commissie vergaderde op 3 en 4 Augustus.

Het verslag dat de Voorzitter aan het Comité Directeur over de stand der werkzaamheden (Doc. 113) had uitgebracht op 2 Augustus, werd met enkele kleine wijzigingen goedgekeurd. Vastgesteld werd daarbij, dat aan de daarin ter behandeling opgesomde punten geen limitatief karakter mag worden toegekend.

Volgens afspraak werden voorts behandeld een aantal informele nota's van de delegaties van België, Duitsland, Frankrijk, Italië en Nederland. Ofschoon het oorspronkelijk de bedoeling was in de nota's alleen het vraagstuk van een eventuele activering en coördinatie van de werkzaamheden van OEES en EGKS terzake van het energiebeleid algeheel te behandelen (punt c i) van Directive No.1) hebben enige delegaties reeds aanduidingen gegeven met betrekking tot de problemen die zouden moeten worden bestudeerd in verband met de punten c ii en iii), eerste alinea, van Directive No. 1 (lignes générales d'une politique d'ensemble: programme des investissements). Het Secretariaat heeft een samenvattend overzicht van deze aanduidingen gemaakt (DOC. 123).

Van de discussie, waarbij nog geen vaste lijn was gevonden, zijn de volgende punten wellicht vermeldenswaard.

a. — Volgens afspraak in het Comité Directeur heeft de voorzitter er verschillende malen op gewezen, dat deze commissie de Messina-resolutie als gegeven, "als ein Politikum" moet aanvaarden; dit was met name van belang toen van OEEF-zijde de vraag werd gesteld of het gebied der zes landen wel voldoende zou zijn voor het voeren van een zo goed mogelijk energiebeleid.

Deze vraag zou in een later stadium ter sprake kunnen komen.

b. — De behandeling van het vraagstuk der factoren, die de concurrentieverhoudingen scheefftrekken op het gebied van de energie, mag niet in zijn geheel naar de Commissie voor de Gemeenschappelijke Markt worden afgeschoven. Er zijn tal van factoren, die typisch aan de energie eigen zijn en het is aan de Energiecommissie om de Commissie voor de Gemeenschappelijke Markt eventueel van door de Energiecommissie verzameld basismateriaal te voorzien.

c. — De Energiecommissie moet eerst de materiële problemen behandelen en pas daarna de institutionele.

d. — Wat de vergelijking in bemoeienis, met het energieprobleem tussen EGKS en OEEF betreft: de H.A. deelt mee, dat de EGKS niet gebonden is aan grenzen wat de studie van het energieprobleem betreft, op grond van het kolenbeleid en in verband met de Resolutie van de Raad EGKS d.d. 13 October 1953 over een gemeenschappelijke expansie- en investeringspolitiek (waarvoor het Comité Mixte - Raad en H.A. - is ingesteld). Bevoegdheid tot het nemen van besluiten en doen van aanbevelingen heeft de EGKS slechts ten aanzien van kolen, op grond van het verdrag, dat een basis voor een permanent en continu beleid geeft. Besluiten, actie die buiten dit kader gaan en op de gehele energie betrekking hebben kunnen op grond van overleg tussen H.A. en de zes regeringen genomen resp. gevoerd worden, indien daarvoor de unanieme wens bestaat. De OEEF deelt mee evenmin aan grenzen te zijn gebonden wat de studie betreft; vóór er besluiten genomen worden ten aanzien van de materie zelf moet steeds de unanieme wens van de betrokken regeringen aanwezig zijn.

e. — Het Secretariaat zal een samenvatting maken van de werkzaamheden van OEEF en EGKS en een eventuele coördinatie, een en ander aan de hand van de discussies en door de delegaties opgestelde nota's. Daarbij zal mede gewerkt worden op basis van de nota van de H.A. (Doc. 122), die tot de conclusie komt, dat het Comité Mixte van de EGKS (Raad en H.A.) een studie van het energieprobleem in zijn geheel dient te maken. Tevens zal daarbij het probleem aan de orde komen van de noodzaak inlichtingen en gegevens te verzamelen van regeringen en eventueel van ondernemingen. De nota zal tenslotte handelen over het belang van een algemene energiepolitiek en enige aanduidingen geven voor een gezamenlijk investeringsbeleid.

De nota van de H.A. (Doc. 122) met de bovengenoemde conclusie ⁽¹⁾ is door de Energie commissie nog niet zonder meer aanvaard; de Energiecommissie houdt het recht om op eventuele juridische aspecten ervan nog na de vakantie terug te komen; niettemin kan het Secretariaat inmiddels de nota mede als uitgangspunt nemen.

f. — Wat het werkprogramma van de Energiecommissie na de vakantie betreft is het volgende afgesproken. Het overzicht van het Secretariaat van de aangeduide problemen van een energiebeleid bevat vijftien vraagstukken. Deze zijn door het Secretariaat enigszins geamendeerd en aangevuld en systematisch gegroepeerd, als leidraad voor de verdere discussies. De delegaties kunnen desgewenst in de vakantie nog nota's zenden over de besproken onderwerpen of over de organisatie van de verdere werkzaamheden van de Commissie.

De vergaderingen zullen 30 Augustus, 15.15 uur weer beginnen.

Commissie voor Kernenergie

Tijdens de verslagperiode kwam deze Commissie niet bijeen.

Commissie voor de Gemeenschappelijke Markt

De discussies van deze week waren gewijd aan het vraagstuk van de „harmonisatie”, vooral in verband met dat der regeling der concurrentie, en aan het probleem der „clauses de sauvegarde”.

Er verschenen vele nieuwe documenten, waarvan vooral moet worden genoemd het door de heer Spaak in de vergadering van het Comité Directeur opvallend sterk geprezen overzicht van de KSG, Doc. 65.

Nu de grote hoofdzaken der algemene problematiek hiermede hun eerste behandeling hebben, ondergaan, welke de basis zal zijn voor de in eind Augustus aanvangende tweede lezing, kwam het nuttig voor, een algemeen overzicht te maken, dat als bijlage hierbij gaat.

Sub-commissie voor de Investeringsfondsen

Deze commissie zette in de eerste plaats de besprekingen over het Readaptatiefonds voort.

Aan de hand van een tweetal punten n.1. 1) de doeleinden van het fonds en 2) de middelen van het fonds, zette iedere delegatie zijn zienswijze uiteen.

Van Franse zijde werd betoogd, dat het fonds een taak heeft zowel ten opzichte, van de arbeiders als ten opzichte van de ondernemingen. De arbeiders zouden geholpen moeten worden met omscholing en een werkloosheidsuitkering, terwijl tevens de mobiliteit bevorderd dient te worden. De ondernemingen zouden geholpen moeten worden niet met subsidies, maar met leningen. De middelen voor deze laatste hulp zouden gevonden moeten worden op de kapitaalmarkt. De hulp aan de arbeiders zou bestreden moeten worden uit bijdragen van de deelnemende landen. Het land, dat geholpen wordt, 2012 ook zelf moeten bijdragen in die hulp.

De Italiaanse vertegenwoordiger sloot in grote trekken bij de Franse visie aan; hij wilde echter subsidies aan de ondernemingen niet uitdrukkelijk uitsluiten, dit laatste in verband met de mogelijkheid dat een bedrijf geheel zal moeten verdwijnen.

Van Duitse zijde werd wederom betoogd, dat de leningen aan de ondernemingen zouden moeten komen uit het Investeringsfonds. De uitkeringen aan de arbeiders zouden uit het Readaptatiefonds moeten komen. Uitdrukkelijk werd door de Duitse gedelegeerde, er op gewezen, dat de middelen voor het Readaptatiefonds verkregen zouden moeten worden door de bijdragen van de deelnemende landen en niet door het afstaan van een gedeelte van het belastinggebied b.v. een percentage van de invoerrechten.

Van Nederlandse zijde werd, aansluitend bij de Franse visie, er op gewezen, dat er toch wel aanleiding is om ook de leningen aan de ondernemingen, die tengevolge van het ontstaan van de gemeenschappelijke markt in moeilijkheden komen, over een Readaptatie- en niet over een Investeringsfonds te leiden. Voorts werd aansluitend bij het betoog van Duitse zijde gesteld, dat de middelen voor de hulp aan de arbeiders verkregen zouden moeten worden uit de bijdragen van de landen en niet door het afstaan van een gedeelte van het belastinggebied.

Algemeen werd het tijdelijk karakter van het Readaptatiefonds, zulks in tegenstelling tot het karakter van een Investeringsfonds, erkend.

Tenslotte werd van Nederlandse zijde aan de Duitse vertegenwoordiger in overweging gegeven zijn zienswijze inzake het Investeringsfonds op papier te zetten.

Donderdag 4 Augustus j.l. werden de besprekingen gewijd aan het Investeringsfonds.

Door de vertegenwoordiger van de KSG werd er op gewezen, dat het investeringsfonds slechts kan werken, indien er een gemeenschappelijke kapitaalmarkt is. Naar aanleiding hiervan werd door de Duitse vertegenwoordiger opgemerkt, dat het voorshands voor het functioneren van het investeringsfonds voldoende is, indien het fonds over transfermogelijkheden beschikt. De voorzitter zal dit punt in een werkdocument aan de orde stellen.

Vervolgens werden enige beschouwingen gewijd aan het begrip rentabiliteit. Men was algemeen van mening, dat aan overheidsinvesteringen de eis moet worden gesteld, dat zij productief zijn, zij het dat hier niet een bedrijfseconomische rentabiliteit kan worden geëist. Van Nederlandse zijde werd er op gewezen, dat bij een lening aan een Overheidsinstantie de betaling van de aflossing en rente verzekerd moet zijn, zodat men in de financiële sfeer de eis van rentabiliteit kan blijven stellen, zij het dat in de fysieke sfeer het object slechts een algemeen productief karakter heeft. Voorts werd van deze zijde opgemerkt, dat men bij investeringen in de particuliere sfeer wel de eis van bedrijfs-economische rentabiliteit moet stellen. Deze opmerkingen hadden de instemming van de sub-commissie.

De vertegenwoordigers der deelnemende landen waren op het punt het daarover eens te worden, dat het investeringsfonds haar hulp moet verlenen in de vorm van leningen en dat zij haar middelen verkrijgt op de kapitaalmarkt, toen de vertegenwoordiger van de OEES opmerkte, dat men aldus de tegenstellingen verdoezelde. Naar de mening van laatstvermelde zijn er twee oplossingen. Enerzijds is er de oplossing die de sub-commissie op het punt staat te kiezen. Anderzijds is er de oplossing, waarbij het investeringsfonds hoofdzakelijk werkt met de bijdragen der landen waarbij men komt tot een gemeenschappelijk overheidsbeleid inzake investeringen. De vertegenwoordiger van de OEES bleek een voorstander van de laatstgenoemde oplossing. Ter staving van zijn standpunt wees hij o.a. op de volgende argumenten tegen een beroep op de kapitaalmarkt:

a. het zou veel te lang duren eer het investeringsfonds de nodige middelen te zijner beschikking zou krijgen;

b. er zou concurrentie met de World Bank en de International Finance Corporation ontstaan.

Zowel van Franse als van Duitse zijde werd opgemerkt, dat bij een beroep op de kapitaalmarkt de moeilijkheden groot zijn, maar dat bij een beroep op bijdragen van de landen de moeilijkheden nog veel en veel groter zullen zijn. In het laatste geval zou men niet alleen de Ministers van Financiën maar bovendien de nationale Parlementen moeten inschakelen.

De Nederlandse woordvoerder sloot zich bij het Franse en Duitse standpunt aan maar vroeg zich af of er inderdaad geen aanleiding bestaat om de relatie tussen het te creëren fonds en de World Bank en de International Finance Corporation te bestuderen.

In vorige vergaderingen had de Duitse vertegenwoordiger gesteld, dat men investeringen ter readaptatie van ondernemingen over het investeringsfonds moet leiden. Thans deelde hij mede, dat hij er aan twijfelde of dit standpunt wel juist is. Hij wilde hierover nog nadenken.

In de vorige vergadering had de Duitse vertegenwoordiger op verzoek van Nederlandse zijde toegezegd zijn zienswijze over het investeringsfonds op papier te zetten. Hij verzocht thans zeer dringend hem van deze toezegging te ontheffen, welk verzoek werd ingewilligd.

In de volgende vergaderingen op 30 en 31 Augustus, alsmede 1 en 2 September a.s. zal het voorlopig rapport over de stand der besprekingen aan de orde komen.

Sub-commissie voor Sociale Vraagstukken

Deze sub-commissie kwam in eerste aanleg met haar programma gereed. Aan de Commissie voor de Gemeenschappelijke Markt zullen drie rapporten worden aangeboden, resp. betrekking hebbende op de vrije arbeidsmarkt, de harmonisatie van de sociale verzekeringssystemen en de harmonisatie van de zgn. aanvullende arbeidsvoorwaarden. Over de lonen vond in samenhang met laatstgenoemde harmonisatie wel een gedachtenwisseling plaats, maar een afzonderlijk rapport werd dienaangaande (nog) niet opgesteld; hetgeen hieronder over de aanvullende arbeidsvoorwaarden zal worden medegedeeld, geldt ten dele ook voor de lonen.

Betreffende de vrije arbeidsmarkt concentreerde de discussie zich vooral op de vraag, of een verdere

liberalisatie zich volgens het systeem van de OEES, dan wel volgens dat van de EGKS diende te voltrekken. Aan de eerste weg werd algemeen de voorkeur gegeven. In dit verband werd tevens het in een Nederlandse nota gedane voorstel overgenomen een contactorgaan van de Directeuren-Generaal der diverse nationale arbeidsbureaux op te richten, dat dan de bevoegdheid zou moeten bezitten in onderling overleg een geleidelijke afbraak van de barrières te verwezenlijken.

De sociale verzekering werd door de sub-commissie vooral belangrijk geacht met het oog op de gemeenschappelijke arbeidsmarkt: de migratie, zal in de praktijk immers sterke belemmeringen ondervinden, indien de migrerende arbeider in zijn nieuwe omgeving niet op soortgelijke sociale verzekeringssystemen zou kunnen rekenen. Evenwel is dit onderwerp op initiatief van de H.A. reeds sinds enige tijd in behandeling bij een speciale commissie van experts, zodat er geen aanleiding bestond het werk nog eens over te gaan doen. De subcommissie heeft zich daarom terzake tot een aantal aanbevelingen van algemene aard beperkt. Eenzelfde gedragslijn is gevolgd ten aanzien van de besprekingen in het kader van de Raad van Europa met betrekking tot een op te stellen Europees Wetboek voor Sociale Zekerheid en aanverwante kwesties.

Het belangwekkendst waren de discussies op het gebied van de lonen en overige arbeidsvoorwaarden. Verheugend was, dat terzake in één belangrijk opzicht algemene overeenstemming bleek te bestaan, n.l. dat men deze bij een vergelijking van de onderlinge concurrentieverhoudingen nimmer op zichzelf dient te beschouwen, maar in samenhang met andere bepalende factoren als arbeidsproductiviteit, belastingdruk e.d. In het rapport der sub-commissie wordt dan ook in een speciale paragraaf vastgesteld, dat vooral dient te worden geconcentreerd op het zoeken naar „distorsions qui peuvent influencer défavorablement le fonctionnement du marché commun”. In dit verband wordt aan de Commissie voor de Gemeenschappelijke Markt voorgesteld in de komende periode dit onderzoek door een speciale werkgroep te doen verrichten, waarbij zowel factoren van sociale als van andere aard in aanmerking zouden moeten worden genomen. Bij dit gehele debat speelden de vertegenwoordigers van de EGKS een belangrijke stimulerende rol.

Ondanks deze overeenstemming in hoofdzaken bleek toch nog een tweetal meningsverschillen te bestaan. Het belangrijkste meningsverschil was ongetwijfeld, dat van Franse zijde de stelling werd geponeerd, dat de gemeenschappelijke markt niet zou kunnen worden open gesteld alvorens de bij het in te stellen onderzoek aan het licht gebrachte „distorsions” geheel uit de weg zouden zijn procedure veel te lang zou duren en dat men derhalve de opening van de gemeenschappelijke markt en de opheffing der „distorsions” tezamen - en naar de mate waarin laatstgenoemden zich voordoen - dient te entameren. Op dit punt bevat het rapport van de sub-commissie derhalve een minderheidsstandpunt.

Het tweede verschilpunt was van minder praktisch belang. Het bleek n.l. dat van Belgische zijde grote waarde werd gehecht aan een aanbeveling, dat de deelnemende staten, voorzover zij zulks tot dusver nog niet hadden gedaan, bepaalde met name genoemde internationale arbeidsconventies zoveel mogelijk dienden te ratificeren. Bovendien wenste men de mogelijkheid te vermelden, dat men op die wijze in eigen kring tot afspraken zou kunnen komen omtrent hogere normen dan die welke in bedoelde conventies worden vermeld. Van Nederlandse en Duitse zijde werd daartegenover gesteld, dat zulks eigenlijk buiten het arbeidsterrein van de sub-commissie lag, omdat daarmee do harmonisatie om derwille van de harmonisatie en niet voorzover nodig voor de gemeenschappelijke markt werd aangesneden. Nadat evenwel vast stond, dat de belangrijke paragraaf over de „distorsions” zou worden opgenomen en dus de sub-commissie in elk geval ook haar eigenlijke taak niet had verwaarloosd, werd dezerzijds gemeend, dat er geen aanleiding bestond de Belgen verder dwars te zitten, zodat ook de betreffende punten in het rapport van de sub-commissie zijn opgenomen,

Commissie voor Transportvraagstukken en Openbare Werken

Bij het afsluiten van de besprekingen, die de eerste weken in de transportcommissie hebben plaatsgevonden, zij de gang van zaken in het kort als volgt weergegeven. In de eerste week bestond bij de meeste delegaties een geringe bereidheid om de transportvraagstukken in volle omvang te Brussel in bespreking te brengen. De tweede week werd na de interventie van de heer Spaak voornamelijk gebruikt om de hindernissen die de eerste week waren opgeworpen weer enigszins uit de weg te ruimen. Hierdoor was voor de commissie de

weg gebaad om in de derde week op constructieve wijze de haar opgedragen taak ter hand te nemen. Alleen de Duitse gedelegeerden bleven enigszins terughoudend.

Het uitgangspunt voor de studie werd in het begin van de vergadering op 3 Augustus ingevolge aanwijzingen van het Comité Directeur door de Wnd. president als volgt onder woorden gebracht: Indien de gemeenschappelijke markt wordt ingesteld welke problemen doen zich dan voor op het gebied van het verkeer en op welke wijze moeten deze problemen worden opgelost? Deze probleemstelling werd door alle delegaties aanvaard hetgeen inhield, dat dus ook de transportpositie in studie zal moeten worden genomen. Bij de hierop volgende discussie over de wijze waarop de te bestuderen stof verder zou moeten worden behandeld werd aangesloten bij de door de Franse gedelegeerde gemaakte indeling. Besloten werd een drietal werkgroepen in te stellen en wel voor:

1. — de infrastructuur en de investeringen,
2. — de exploitatie en de economische problematiek,
3. — de institutionele vragen.

Hoewel de meeste delegaties van mening waren dat de institutionele zijde eerst met vrucht aan de orde zou kunnen komen na de behandeling van de materiële vraagstukken, meende men op grond van politieke overwegingen aan de Franse wens nu reeds deze derde werkgroep in te stellen tegemoet te moeten komen.

De eerste taak van de drie werkgroepen was het werkprogramma vast te stellen en zomogelijk te geraken tot een algemene gedachtenwisseling. De werkgroep voor de investeringen had het daarbij het eenvoudigst, daar de Franse gedelegeerde reeds een complete vragenlijst had opgesteld die zonder veel wijzigingen als leidraad voor de besprekingen werd aangenomen, hetgeen er zelfs toe leidde dat een aantal voorlopige gedachten over een investeringsfonds op schrift werd gesteld.

Het opstellen van een lijst vragen tan aanzien van de exploitatie bracht geen grote moeilijkheden mat zich mee. Bij de vragen betreffende de economische problematiek ontwikkelde zich een meer uitvoerige discussie. Van Nederlandse zijde waren enige specifiek vragen betreffende de transportpolitiek in Europa geformuleerd, doch men gaf de voorkeur aan meer algemene omschrijvingen. Men werd het er over eens, dat eerst over de beginselen die een gemeenschappelijke transportmarkt beheersen gesproken zal worden, waarna de praktische toepassing ener gemeenschappelijke transportpolitiek (o.a. grondslag van de tarifiering, gelijkheid van behandeling enz.) in studie zal worden genomen. Voorlopig zal men zich beperken tot de studie van de eindfase, en eerst later de verschillende etappes om tot het einddoel te bereiken onder het oog zien. In de institutionele werkgroep werd door de voorzitter een uiteenzetting gegeven over de inhoud van en de verschillen tussen de institutionele voorstellen vervat in de plannen Lemaire en Kapteyn.

In de slotzitting van de transportcommissie passeerden de in de werkgroep bereikte resultaten de revue. Bij de behandeling van de lijst van economische vragen ontspon zich een uitvoerige gedachtenwisseling, waarin de verschillende visies wederom naar voren kwamen. De ruime probleemstelling zoals deze in de werkgroep was vastgelegd, werd echter nadat een aantal redactiewijzigingen waren aangebracht in zijn essentie gehandhaafd.

De commissie komt op 30 Augustus opnieuw bijeen.

Subcommissie voor Luchttransport

De sub-commissie bestudeerde een rapport, dat haar door de Werkgroep II inzake enige economische problemen was uitgebracht. Aangezien men echter van mening was, dat dat rapport nog aanvulling behoefde werd aan de Werkgroep II gevraagd haar werkzaamheden voort te zetten.

Voorts nam de sub-commissie nota van de beslissing in het Comité Directeur genomen ten aanzien van de questionnaire voor de luchtvaartmaatschappijen inzake de stichting van een Europese maatschappij tot

financiering van aankopen van luchtvaartmaterieel. Tenslotte had een eerste gedachtenwisseling plaats inzake de in het Comité Directeur uitgesproken wens, op korter termijn dan aanvankelijk voorgesteld was, te vernemen om welke redenen de oprichting van een Europese luchtvaartmaatschappij voor de exploitatie van enige intercontinentale routes prematuur was geacht.

6 Augustus 1955

(1) „La Haute Autorité a des pouvoirs réels et non limités d'études et d'investigation dans ce domaine de toutes les sortes d'énergie classique dans le cadre du Comité Mixte et par l'intermédiaire des gouvernements.”